

2. Begreppet "borgenär" — som anges i artikel 3.4 b i förordningen och som används för att fastställa den krets personer som har behörighet att begära att ett självständigt territoriellt förfarande inleds — ska tolkas så, att begreppet inte omfattar en myndighet i en medlemsstat som, i enlighet med den nationella rättsordningen i den staten, ska verka i allmänhetens intresse, men som inte agerar i egenskap av borgenär, i borgenärens namn eller för borgenärens räkning.

(¹) EUT C 113, 1.5.2010.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 november 2011 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA mot Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Mål C-126/10) (¹)

(Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 90/434/EEG — Gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater — Artikel 11.1 a — Godtagbara kommersiella skäl — Omstrukturering eller rationalisering av verksamheten i bolag som deltar i transaktionen — Begrepp)

(2012/C 25/12)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Motpart: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministério Público

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Supremo Tribunal Administrativo — Tolkning av artikel 11.1 a i rådets direktiv av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 20) — Transaktioner som företas i skatteundandragande syfte eller skatteflyktssyfte — Uttrycken "godtagbara kommersiella skäl" och "omstrukturering eller rationalisering av verksamheterna i de bolag som deltar i transaktionen"

Domslut

Artikel 11.1 a i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater ska tolkas så, att en fusion mellan två bolag i samma koncern kan presumeras ej ske av "godtagbara kommersiella skäl" i den

mening som avses i denna bestämmelse, när det övertagna bolaget vid fusionstillfället inte bedriver någon verksamhet, inte innehar några finansiella andelar samt endast överför skattemässiga underskott till det övertagande bolaget, vilka uppgår till betydande belopp och vilkas ursprung är oklart, även om transaktionen har en positiv inverkan på koncernens strukturella kostnader. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att, mot bakgrund av samtliga omständigheter i de mål den har att pröva, fastställa huruvida de omständigheter som skapar presumptionen om skatteflykt eller skatteundandragande i den mening som avses i nämnda bestämmelse föreligger i målet.

(¹) EUT C 134 av den 22.5.2010.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 november 2011 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Hamm — Tyskland) — KHS AG mot Winfried Schulte

(Mål C-214/10) (¹)

(Arbetstidens förläggning — Direktiv 2003/88/EG — Rätt till årlig betald semester — Rätten till årlig betald semester som inte tagits ut på grund av sjukdom går förlorad efter utgången av en frist som fastställs i nationella bestämmelser)

(2012/C 25/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesarbeitsgericht Hamm

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: KHS AG

Motpart: Winfried Schulte

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Landesarbeitsgericht Hamm — Tolkning av artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, s. 9) — Fråga huruvida en arbetstagare har rätt till ersättning för årlig betald semester som han på grund av sjukskrivning under beräkningsperioden inte har kunnat ta ut och vars arbetsförmåga bestod i flera år fram till dess att anställningsförhållandet upphörde — Kollektivavtal som föreskriver dels att ersättning för årlig betald semester som inte har kunnat tas ut först kan betalas ut efter det att anställningsförhållandet upphör, dels att rätten till årlig betald semester som inte har kunnat tas ut på grund av sjukdom går förlorad vid utgången en frist på femton månader efter beräkningsperioden

Domslut

Artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att tillämpa nationella bestämmelser eller nationell praxis, såsom kollektivavtal, som innebär att kumulering av rätten till årlig betald semester, för en arbetstagare som har varit arbetsförmögen under flera på varandra följande beräkningsperioder, begränsas genom en period för överföring på femton månader vid utgången av vilken rätten till sådan semester går förlorad.

(¹) EUT C 234, 28.8.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 november 2011 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket) — Förenade kungariket) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mot The Rank Group PLC

(Förenade målen C-259/10 och C-260/10) (¹)

(Beskattning — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt — Artikel 13 B f — Vadslagning, lotterier och andra former av hasardspel — Principen om skatteneutralitet — Automatbingo med kontantvinst ("mechanised cash bingo") — Spelautomater — Administrativ praxis som avviker från bestämmelser i lagstiftning — Invändning som avser att all vederbörlig skyndsamhet ("due diligence") har iakttagits)

(2012/C 25/14)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Motpart: The Rank Group PLC

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Tolkning av artikel 13 B f i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Undantag för vadslagning, lotterier och andra hasardspel eller spel om pengar — Automatbingo med kontantvinst ("mechanised cash bingo") — Nationell lagstiftning enligt vilken tillhandahållanden och tjänster som ur konsumentens synvinkel är identiska och som tillgodoser samma behov hos konsumenten behandlas olika i mervärdesskattehänseende — Skillnad i behandling beroende på storleken på insatsen och vinstbeloppet — Åsidosättande av principen om skatteneutralitet?

Domslut

1. Principen om skatteneutralitet ska tolkas så, att en skillnad i behandling i mervärdesskattehänseende mellan två tjänster som ur konsumentens synvinkel är identiska eller jämförbara och som tillgodoser samma behov hos konsumenten i sig är tillräcklig för att principen om skatteneutralitet ska anses ha åsidosatts. För att ett sådant åsidosättande ska kunna konstateras krävs således inte att det dessutom fastställs att det föreligger faktisk konkurrens mellan de berörda tjänsterna eller att nämnda skillnad i behandling har medfört en snedvridning av konkurrensen.
2. När det är fråga om två hasardspel som behandlas olika vad gäller beviljande av undantag från mervärdesskatteplikt enligt artikel 13 B f i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, ska principen om skatteneutralitet tolkas så, att det inte ska beaktas att olika tillståndskategorier gäller för de två spelen och att spelen styrs av olika regelverk med avseende på tillsyn och reglering.
3. Vid prövningen, mot bakgrund av principen om skatteneutralitet, av huruvida två typer av penningautomater är jämförbara och ska behandlas lika i mervärdesskattehänseende, ska det göras en bedömning av huruvida spelens användning är jämförbar ur genomsnittskonsumentens synvinkel och fyller samma behov hos vederbörande, varvid särskilt ska beaktas lägsta och högsta tillåtna insatser och vinster samt vinstchanser.
4. Principen om skatteneutralitet ska tolkas så, att en skattskyldig person inte har rätt att kräva återbetalning av mervärdesskatt som betalats för vissa tjänster med hänvisning till att nämnda princip har åsidosatts, när skattemyndigheterna i den berörda medlemsstaten i sin praxis har behandlat jämförbara tjänster såsom undantagna från mervärdesskatteplikt, trots att de inte är det enligt tillämplig nationell lagstiftning.
5. Principen om skatteneutralitet ska tolkas så, att en medlemsstat som har använt sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 13 B f i sjätte direktivet 77/388 för att undanta tillhandahållanden av anläggningar för hasardspel från mervärdesskatt, men belagt en kategori automater som uppfyller vissa kriterier med sådan skatt, inte kan återropa — till bemötande av en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt som grundas på att denna stat åsidosatt principen om skatteneutralitet — att den handlat med all vederbörlig skyndsamhet för att möta utvecklingen av en ny sorts automat som inte uppfyller nämnda kriterier.

(¹) EUT C 209, 31.7.2010.